

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/116/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010987
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010987.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2024, č. k. 108Nt/19/2024-26, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.07.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odsúdenému A. B. mení spôsob výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 7. júla 2020, sp. zn. 6T/24/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 12. mája 2022, sp. zn. 6T/24/2020, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia tak, že odsúdeného preraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 26-29 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď, po jeho vyhlásení, sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 25 spisu), ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 25 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Sťažnostný súd v prvom rade zistil, že okresný súd postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody určil termín verejného zasadnutia na deň 17.05.2024, zabezpečil prítomnosť všetkých procesných strán na tomto úkone a tento procesne správne zrealizoval a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, keď odsúdeného preradil na ďalší výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 176 odsek 2 Trestného poriadku uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, v ktorom treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri vyhodnotení

vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku dostatočne a presvedčivo zdôvodnil, na základe akých právnych úvah návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyhovela a odsúdeného preradila na ďalší výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku, o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z., ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Podľa § 9 odsek 4 veta prvá zákona č. 475/2005 Z. z. o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia ako i po preskúmaní obsahu spisového materiálu má aj krajský súd za to, že odsúdený svojim správaním neplní program zaobchádzania, jeho správanie, vystupovanie, ako aj plnenie si svojich povinností je na veľmi slabej úrovni, pričom opakovane porušuje ústavný poriadok. Doposiaľ bol vo výkone trestu až 5-krát disciplinárne riešený, a to opakovane za užitie jemu nepredpísaných liekov za účelom intoxikácie a tiež za neplnenie si zákonných povinností. Po konzultácii so špecialistami v ústave (psychiater, psychológ) bol komisiou riaditeľa ústavu umiestnený na oddiel s bezpečnostným režimom. V osobných veciach si nie vždy udržiaval primeraný poriadok. K podstatnej zmene postoja k dodržiavaniu noriem a zneužívaniu psychoaktívnych látok doposiaľ neprišlo. Prezentované závery nie je potom možné ani z pohľadu krajského súdu hodnotiť inak, ako tak, že výkon trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia u odsúdeného neplní svoj účel a je potrebné vykonať zmenu väzenského režimu, ktorá odsúdenému vytvorí lepšie podmienky na naplnenie resocializačného účelu trestu a to už počas jeho výkonu. Krajský súd tiež prihliadol na správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré nie je na požadovanej úrovni a v prípade ponechania odsúdeného v ústave s minimálnym stupňom stráženia by negatívne pôsobilo aj na ostatných odsúdených v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd uzatvára, že ak sa odsúdený dosiaľ neprispôbil podmienkam výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ak na odsúdeného nezaberá žiadna intervencia zo strany ZVJS, akékoľvek metódy výchovného pôsobenia sa miňajú účinku, ľahostajne pristupuje k akémukoľvek napredovaniu vo vlastnom resocializačnom procese, pokiaľ sa nepoužije hrozba disciplinárnymi sankciami, ktorá má aj tak len krátkodobý efekt, a pokiaľ požadovaný účinok nepriniesli ani samotné disciplinárne sankcie, ktoré vykonal, tak je zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia u odsúdeného neplní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, tu najmä výchovný a individuálne preventívny, a teda je jednoznačne daný dôvod pre zmenu režimu výkonu trestu v zmysle jeho sprísnenia podľa § 9 ods. 3, ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, t. j. na zmenu spôsobu výkonu trestu tak, ako rozhodol okresný súd v napadnutom uznesení, teda že v ďalšom jeho priebehu bude vykonávať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, v ktorom existuje predpoklad vyššej miery spôsobilosti nastoliť v správaní odsúdeného pozitívne zmeny a zabezpečiť jeho nápravu. Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Na dôvažok, krajský súd v závere len okrajovo okresnému súdu pripomína potrebu aj vo výroku rozhodnutia zohľadňovať fakt, že pri rozhodovaní o žiadosti - návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na zmenu spôsobu výkonu trestu, koná a rozhoduje v režime Trestného poriadku, čo v posudzovanom prípade malo nachádzať aj odraz v poukázaní na aplikáciu § 411 odsek 1 Trestného poriadku (t. j. nielen na hmotnoprávne ustanovenia upravujúce inštitút zmeny spôsobu výkonu trestu podľa ust. § 9 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov). Na strane druhej však uvedený nedostatok v posudzovanom prípade nespôsobil vecnú nesprávnosť

napadnutého uznesenia a jeho náprava v uvedenom smere (v zmysle zrušenia a náhrady napadnutého výroku) by pôsobila výslovne formálne, preto krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu ku korekcii napadnutého rozhodnutia v uvedenom smere nepristúpil.
Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.